

د حبقوق نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

حبقوق نبي کتاب د ميلاد نه مخکې د اوومې پېړۍ په وروستيو وختونو کې ليکل شوی دی. د حبقوق په زمانه کې د بابل د هېواد خلک واکمن وو او د هغوی ظلمونو په حبقوق نبي باندې ډېر زيات تاثير کړی ؤ او هغه يې غمجن کړی ؤ. هغه د خښتن خڅه پوښتنه کوي چې ولې يې د ظالمانو د ظلم په وړاندې چوپتيا او خاموشي اختيار کړې ده؟ هغوی ته ولې وخت ورکوي چې خښتن پرېږدي چې هغه خلک تباہ کړي چې د دوی نه ډېر نېکان دي.

خښتن هغه ته ځواب ورکوي چې په يو مناسب وخت کې به د بابل د هېواد خلکو ته سزا ورکړي او همدارنگه هغه وايي: «نېکان به د خپل ايمان په وسيله ژوند کوي.» (حبقوق ۲: ۴) په پای کې حبقوق خپله دعا د يوې ښکلې سندرې په شکل بيانوي. دا سندره په هغه خدای باندې د حبقوق د ايمان او باور ښکاره کوي چې په خپل لوی قدرت سره کاینات اداره کوي. حبقوق په ژوند کې د ستونزو او ناکاميو سره سره، په خدای باندې باور لري او په هغه کې خوشحالي کوي، ځکه چې خدای قوت ورکوي.

د موضوعگانو لست

د حبقوق شکايت او د خښتن ځواب: ۱: ۱ - ۲: ۱

د بدکارانو تباهي: ۲: ۲ - ۲۰

د حبقوق دعا: درېم فصل

۱ ﴿۱﴾ دا هغه پیغام دی چې خښتن حبقوق پیغمبر ته په رویا کې وښود.

حبقوق پیغمبر د بې انصافی نه شکایت کوي

﴿۲﴾ ای خښتنه، زه به ترڅو پورې تاته د مرستې دپاره فریاد کوم، خو ته ځواب نه راکوې؟ زه درته د ظلم په هکله چیغې وهم، خو ته مونږ نه ژغورې؟ ﴿۳﴾ ته ولې ما مجبوروي چې دا بې انصافي ووينم؟ ته څنگه کولای شې چې داسې بد کارونه ووينې او هغه وزغمې؟ گردچاپېره مې تباهي او ظلم روان دی او په هرځای کې جنگ او جگړې روانې دي. ﴿۴﴾ هېڅوک قانون نه مراعت کوي او هېڅکله د انصاف څخه کار نه اخیستل کېږي. بدکاره خلک تل په محکمو کې بې گناه خلکو ته ماتې ورکوي او د عدالت کولو مخه نیول کېږي.

د خښتن ځواب

﴿۵﴾ خښتن خپل قوم ته وویل: «خپل شاوخوا قومونو ته گورئ او تاسو چې هرڅه وینئ، نو ډېر حیران به شئ. زه به ستاسو د ژوند په دوران کې داسې یو کار وکړم که تاسو ورڅخه خبر هم شئ، نو باور به ونه کړئ. ﴿۶﴾ زه به بابلیان چې ظالمان او بې رحمه خلک دي، قدرت ته ورسوم. هغوی به په ټوله نړۍ کې مخ په وړاندې روان وي او نور وطنونه به نیسي. ﴿۷﴾ هغوی وېره او ډار خپروي او دومره مغروره دي چې فکر کوي هر کار چې دوی یې کوي، هغه سم او قانوني دی.

﴿۸﴾ د هغوی اسونه د پړانگانو نه تېز دي او د وړیو لېوانو نه ظالمان دي. د هغوی اس سواران د لېرې وطنونو نه راځي او د هغوی اسونه په ځمکه باندې په تېزۍ سره روان دي. هغوی لکه د عقاب په شان غوټه وهي او په خپل ښکار باندې حمله کوي. ﴿۹﴾ د هغوی لښکرې په بې رحمۍ سره مخ په وړاندې روانې وي او څنگه چې هغوی رانژدې کېږي، نو ټول ورڅخه وېرېږي. د هغوی د اسیرانو

شمېر د شگو په شان دی. (۱۰) هغوی د پاچاهانو سره سپک چلند کوي او په لوړرتبه مامورینو پورې خاندې. هغوی په کومې کلا باندې نه ایسارېږي، د هغې د دېوال سره د خاورو ډېری جوړوي او هغه نیسي. (۱۱) بیا هغوی د باد په شان تېرېږي او ورکېږي. هغه گناهکار خلک دي، ځکه چې خپل قوت خپل خدای بولي.»

حقوق یوئل بیا خښتن ته شکایت کوي

(۱۲) ای خښتنه، ته له ازله زما خدای یې. ته زما سپېڅلی او ابدی خدای یې، زما خښتن خدای او زما ساتونکی یې. تا بابلیان غوره کړي دي چې د نورو په هکله قضاوت وکړي او هغوی ته دې قوت ورکړی، ترڅو نورو ته د هغوی د گناهونو له امله سزا ورکړي. (۱۳) خو ته څنگه کولای شې چې دا ټګان او بدکاره خلک وزغمې؟ ته سپېڅلی یې، نو په دې خاطر بدیو ته نه شې کتلی او ته نه شې کولای چې د خلکو بدکاري وزغمې. کله چې هغوی هغه خلک تباه کوي چې د دوی نه ډېر نېکان دي، نو بیا ولې چوپ پاتې کېږي؟

(۱۴) ته څنگه کولای شې د خلکو سره د ماهیانو او خزندگانو په شان چې کوم مشر نه لري چې لارښوونه یې وکړي، چلند وکړي؟ (۱۵) بابلیان خلک د ماهیانو په شان په چنگکونو رانیسي. هغوی خلک په جالونو کې راکاږي او د هغوی په نیولو باندې خوشحالي کوي! (۱۶) تر دې چې هغوی خپلو جالونو ته عبادت کوي او هغو ته قربانۍ وړاندې کوي، ځکه چې د هغوی جالونه هغوی ته دا توان ورکوي چې په عیش او عشرت کې ژوند وکړي او ښه خواړه وخوري. (۱۷) ایا ته هغوی ته اجازه ورکوي چې په دې ډول د تل دپاره په بې رحمۍ سره قومونه له منځه یوسي؟

۲ (۱) زه به خپل د څارنې برج ته وخېژم او انتظار به وباسم، ترڅو وگورم چې خښتن ماته څه

وايي او زما شکایت ته څه ځواب ورکوي.

څښتن حبقوق ته ځواب ورکوي

٢ څښتن ماته دا ځواب راکړ: «څه چې زه درته په رويا کې ښاييم هغه په روښانه توگه په لوحو باندې وليکه، ترڅو هغه په اسانۍ سره ولوستل شي. ٣ ځکه چې د هغې د عملي کېدلو وخت لا نه دی رارسېدلی. خو هغه وخت به زر راشي او هغه څه چې زه يې په رويا کې درته ښاييم هغه به رښتيا شي. که څه هم هغه وخت ورو ورو راځي، خو هغه ته انتظار کوه. خامخا به داسې کېږي او په هغې کې کوم ځنډ نه رامنځته کېږي. ٤ گورۍ، هغه پيغام دا دی چې مغرور خلک به ژوندي نه پاتې کېږي، خو نېکان به د خپل ايمان په وسيله ژوند کوي.»

د بدکاره خلکو پايله

٥ مال او دولت يو غولونکی شی دی. مغروره خلک تل نارامه وي او د هغوی حرص لکه د قبر او مرگ په شان دی چې هېڅکله نه مېرېږي، نو ځکه هغوی د خپلو ځانونو دپاره قومونه رانيسي. ٦ اسيران شوي خلک به هغو خلکو ته چې دوی يې نيولي دي، پېغور ورکوي او په هغوی باندې به ملنډې وهي. هغوی به وايي:

«افسوس ستاسو په حال! تاسو ته به خدای سزا درکړي، ځکه چې تاسو هغه څه اخلي چې ستاسو نه دي، ترڅو پورې به تاسو خپل ځانونه په هغو شيانو باندې شتمن کوئ چې خپل پوروږي مجبوروي چې د خپل پور نه زيات شيان درکړي؟ ٧ نو د کومو خلکو نه چې تاسو کوم شيان اخيستي دي، هغوی به ناڅاپه ستاسو په وړاندې راپورته شي او ستاسو نه به د هغو نه زيات واخلي. هغوی به راشي او تاسو به له وېرې ولږزوي. هغوی به تاسو لوټ کړي! ٨ تاسو د ډېرو قومونو

خلک لوټ کړي دي، خو اوس چې څوک پاتې دي، هغوی به تاسو لوټ کړي، ځکه چې تاسو قتلونه کړي دي او د نړۍ او د هغې د ښارونو د خلکو سره مو ظلم زیاتې کړی دی.

۹) افسوس ستاسو په حال، ځکه چې تاسو چې په ظلم باندې کوم شیان اخیستي دي، په هغو باندې مو خپله کورنۍ شتمنه کړې ده او کوبښن مو کړی چې خپل کورونه د زیان او خطر نه په امن کې وساتئ! ۱۰) خو ستاسې دسیسې ستاسو د رسوایۍ سبب شوې دي او په دې کار سره تاسو د ډېرو قومونو په له منځه وړلو سره په خپل ځان باندې تباهي راوستې ده. ۱۱) حتی د دېوالونو تیرې هم ستاسو په خلاف چیغې وهي او ستاسو د کورونو د چتونو تیران هم ستاسو په خلاف چیغې وهي.

۱۲) افسوس ستاسو په حال، ځکه چې تاسو د ښار بنیاد په بې انصافی باندې ایښی دی او هغه مو د وینې په تویولو باندې جوړ کړی دی. ۱۳) مطلق قادر خښتن داسې اراده کړې ده چې کوم قومونه چې تاسو نیولي دي، هغوی خپل ځانونه هسې په کارونو سترې کړي وو او هغه ټول شیان چې هغوی جوړ کړي وو، هغه به وسوځي او په ایرو باندې به بدل شي. ۱۴) ځکه چې ځمکه به د خښتن د جلال د پېژندنې نه داسې ډکه شي لکه څنگه چې بحیرې د اوبو نه ډکې وي.

۱۵) افسوس ستاسو په حال، ځکه چې تاسو په خپلو گاونډیو قومونو باندې د خپل قهر د جام شراب وڅښل او هغوی مو نشه کړل او بیا مو هغوی وشرمول د دې دپاره چې د هغوی لوڅ بدنونه وگورئ. ۱۶) د هغې په بدل کې به تاسو د عزت په ځای په شرمونو پټ شئ. تاسو خپله به هغه وڅښئ او ستاسو لوڅوالی به ښکاره شي. خښتن به په تاسو باندې د خپلې سزا پیاله وڅښي او ستاسو عزت به په شرم او رسوایۍ باندې بدل شي. ۱۷) تاسو د لبنان سره ظلم کړی دی، نو په تاسو باندې به هم ظلم وشي. تاسو د هغو حیوانات ووژل، اوس به حیوانات تاسو وپروي. دا کار به کيږي، ځکه چې تاسو قتلونه کړي دي او د نړۍ او د هغې د ښارونو د خلکو سره مو ظلم زیاتې

۱۸ یو بت څه گټه لري چې انسان جوړ کړی دی یا یوه مجسمه چې د دروغو تعلیم ورکوي؟ دا د خپل جوړوونکي سره څه نښېگنه کولای شي چې هغه ورباندې توکل کوي، که څه هم هغه خبرې نه شي کولای؟ ۱۹ افسوس ستاسو په حال چې د لرگي یوې ټوټې ته وایئ: «راویښه شه!» یا یوې تیرې ته وایئ: «پاڅېره!» ایا بت تاسو ته کوم شی ښودلی شي؟ که څه هم هغه په سپینو یا سرو زرو باندې پوښل شوی وي، خو په هغه کې ساه نشته.»

۲۰ خو څښتن په خپل سپېڅلي عبادتځای کې دی، نو د ځمکې په منځ ټول خلک دې د هغه په حضور کې خاموش وي.

د حبقوق پیغمبر دعا

(د سرود ویونکو د مشر دپاره: د موسیقۍ د تار لرونکو آلو سره)

۳ ۱ دا د حبقوق پیغمبر دعا ده چې د سندرې په شکل ده.

۲ ای څښتنه، تا چې کړي کوم کارونه

ترې خبر یمه زه او په ما راغلې وېره

تا چې کول کوم کارونه پخوا

اوس یې بیا وکړه زمانه کې زمونږ

کله چې ته په قهر هم یې نو اوسه رحیم

خدای راروان دی یوځل بیا له اډومه څخه

سپېڅلی خدای دی راروان د فاران له غره نه

دې اسمانونه پټ د هغه په شان او شوکت

او ثنا او صفت نه یې ده ډکه ځمکه

هغه راځي د برېښنا له رڼا سره

رڼا ځلېږي د لاسونو نه یې

چې په کې پټ دی قدرت د هغه

د ځان نه مخکې هغه لېږي ناروغي

او وژونکی مرض چې

شي راروان په هغه پسې

کله چې ودرېږي هغه نو ولړزېږي ځمکه

په رپېدو شي د دنیا ټول خلک په یو نظر د هغه

پخواني غرونه شي ټوټې ټوټې

او بنکته راولوړې زړې غونډۍ

هغه غونډۍ چې پرې گرځېده به هغه

په پخوا وختو کې

۷ ما ولیدل په مصیبت کې د کوشان کوچیان

او لږ زېدل د مډیان خلک

۸ ایا سیندونو ته په قهر کړلې ای څښتنه؟

ایا دریاب ته په غضب کړلې

کله چې ته وې راروان په اسونو باندې

او توفاني ورېځ وه ستا دپاره جنگي گاډۍ

چې خلاصون راوړ تا خپل قوم ته؟

۹ تا تیاره کړله خپله لینده

شولې تیار چې کړې گوزار خپل غشي

تا وشکوله ځمکه او شول جاري سيندونه

١٠ کله چې غرونو وليدلې ته نو هغه ولړزېدل

او جاري شول سيلابونه

د بحيرې اوبو شور جوړ کړلو

او شولې راپورته خپې د هغو

١١ په ځلېدلو ستا د تېزو غشو

ستا د ځلانده نېزې په رڼا

په خپل ځای ودرېدل لمر او سپوږمۍ

١٢ وگرځېدلې په قهر ټولې دنيا کې

په خپل غضب کې تا قومونه کړل ترپښو لاندې

١٣ ته ووتلې چې خپل قوم وژغورې

چې ته وژغورې خپل غوره شوی پاچا

تا کړ نابود د بدکارانو مشر

او پيروان دې د هغوی بيخي تباہ کړل

سوری سوری کړلو ستا غشو (۱۴)

قوماندان د هغه د لښکر

کله چې راغلل جنگيالي د هغوی

لکه توفان په شان چې خپاره کړي مونږه

وو خوشحاله هغوی د هغو خلکو په شان

چې کړي په پټه ظلم په غريبانو باندې

تا تر پښو لاندې کړ درياب خپلو اسونو باندې (۱۵)

او وکړل ځگونه زورورو اوبو

کله چې اورم دا شيان نو ورپېرمه زه (۱۶)

له وېرې ورپېرې شونډې زما

شل شي بدن زما

او پښې مې ورپېرې

خو په ارامۍ کړم انتظار د هغه وخت چې راشي

چې سزا ورکړي هغو خلکو ته خدای

چې کړي حمله په مونږه

حقوق د ستونزو په وخت کې هم په خدای کې خوشحالي کوي

که ونه نیسي مېوه د انځرانو ونې (۱۷)

او ونه نیسي انګور تاک د انګورو

که حاصل ورنه کړي زيتون

او په پټيو کې ونه شي غله

که مړه شي پسونه او وزې ټولې

او غوجل خالي شي له غويانو څخه

خو زه به بياهم خوښ او خوشحاله یمه (۱۸)

زه به خوښ شم چې ژغورونکی دی

څښتن خدای زما

قوي کوي زما پښې لکه هوسی په شان

او ما خوندي ساتي په غرونو کې